

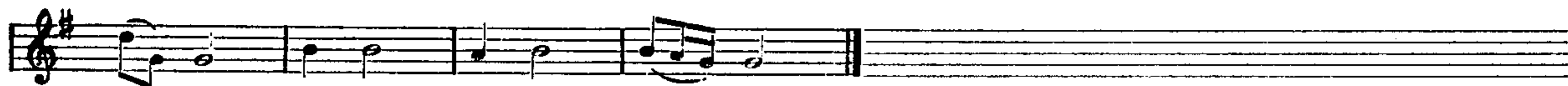
9. MARIA V RÁJI

2332. *Tarde.*

Z Nivnice a ze Stráni

U - snu - la, u - snu - la, ja, Ma - ri - a v rá - ji, ja, Ma - ri - a

v rá - ji, ja, v rá - ji na kra - ji.

Usnula, usnula,
[: ja, Maria v ráji, :]
v ráji na kraji.

Uzdál se jí sníček,
z jejího srdečka
vyrůstala jí na něm
krásná jablonečka.¹⁾

A ešče se ptala,
čím ty lúky kvitnú?
Tú červenú růží
či matičku Boží?

A ešče se ptala,
čím to pole kvitne,²⁾
tú bílú lelijú³⁾

či Pannú Marijú?

A ešče se ptala,
čím ty hory kvitnú?
Tým zeleným listem
čili Pánem Kristem?

¹⁾ A tak krásna byla,
celý svět zakryla.

²⁾ čím je lúka krásná,

³⁾ či tú konvalijú

10. POUTNÍ PŘI PLAVENÍ SE DUNAJEM

2333.

Z Hovorán

Už se my, Ma - ri - a, od břehu be - re - me, pomoz nám, Ma - ri - a, ať ne - za - hy - ne - me.

Už se my, Maria, od břehu bereme,
pomoz nám, Maria, ať nezahyneme.

Maria, Maria, jméno tvé přeslavné,
jméno přelíbezné matičky bolestné.

Už jsme my, Maria, naprostřed Dunaja,
roztáhni, matičko, svým pláštěm nad náma.

Už se my, Maria, zas k břehu bereme,
pošli nám naproti svatého anděla.

II. Dějepisné

11. NEVĚRNÁ

2334. (*Nápěv 133 [280]*)

Z Pusté Polomé

A byla ci jedna
překrasna dzěvečka,
co se vyřikala
sveho mladenečka.

Ja se ho něvezmu,
by mě měl ďabel vzić,
by mě měl ďabel vzić,
ja se ho něchcu vzić.

Něminulo temu
jedenact nědzěli,
nastalo dzěvuše
to její veseli.

Přišel pan jeden,
prosil un ženicha:
Dovolčě mi jenom
tři tance s něvěstu.

Jak ty tři tanečky
do kola obešly,
pod paže ju popad,
oknem s ňu vylecěl.

Sědnu un s ňu, sědnu
na jednu stodolu,
nohy ji ulamal,
ruky pozukracal.